

ΚΛΕΙΩ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ

ΜΗΝΟΣ ΕΝ ΛΕΙΨΙΑΙ.

Τόμος Γ'.

ΑΡΙΘΜ. 11 (59).

Συνδρομή, αρχομένη ἀπὸ 1. Ἰανουαρίου καὶ 1 Ἰουλίου ἐκάστου ἔτους, ἑξάμηνος μόνον καὶ προπληρωσίς: Πανταχοῦ φράγκ. χρ. 10 ἢ μάρκ. 8.

ΕΤΟΣ Γ'.

τῇ 1/13. Ἰουνίου 1887.

ΠΕΤΡΟΣ ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ.

Ὁ νεώτερος τοῦ Κωνσταντίνου ἀδελφὸς Πέτρος Παπαρρηγόπουλος ἐγεννήθη ἐν Κωνσταντινουπόλει περὶ τὰ μέσα τοῦ ἔτους 1817. Ἐπὶ τῆς ἐν ἔτει 1821 ἐκραγείσης Ἐπαναστάσεως ἐστερήθη ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ πατρός, ἀδελφοῦ πρεσβυτέρου, θείου καὶ γαμβροῦ, θανατωθέντων διαταγῇ τῆς τουρκικῆς κυβερνήσεως. Ἡ μήτηρ αὐτοῦ κάτεφυγε τότε μετὰ τῶν ὀρφανῶν τέκνων εἰς Ὁδησσόν, ὅπου διέμεινε μέχρι τῆς ἀπελευθερώσεως μέρους τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, μετηγάστεισε δὲ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐν ἔτει 1830. Τότε ἐστάλη ὁ δωδεκάετης παῖς εἰς τὸ ἐν Αἰγίνῃ Κεντρικὸν Σχολεῖον, εἰς ὃ ἐφοίτα διαμένων ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ἀειμνήστου Γενναδίου.

Μετὰ τὴν ἀναστάτωςιν τοῦ 1831 ἐπανῆλθεν εἰς Ναύπλιον παρὰ τῇ μητρὶ, ἐν ἔτει δὲ 1834 ἐστάλη εἰς Γερμανίαν πρὸς παιδευσιν. Σπουδάσας τὰ νομικὰ ἐν Μονάχῳ καὶ Χαϊδελβέργῃ ἐπανῆλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα περὶ τὰ μέσα τοῦ 1839, διορισθεὶς, μετὰ τὴν ἐνώπιον τῆς Ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς δοκιμασίαν, δικηγόρος παρὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις δικαστηρίοις. Τότε ἐδημοσίευσε καὶ τὸ πρῶτον αὐτοῦ ἐπιστημονικὸν δοκίμιον, ἐπιγραφόμενον: „Περὶ τῆς ἐπιρροῆς τῶν τυχηρῶν εἰς τὰ συναλλάγματα“. Ἐν ἔτει 1841 προσελήφθη ὡς Ὑφηγητῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, παραδίδων τὸν Ρωμαϊκὸν Νόμον, κατὰ δὲ τὸν

ΚΛΕΙΩ. ΤΟΜΟΣ Γ'.

Ἀπρίλιον τοῦ αὐτοῦ ἔτους διωρίσθη Πρωτοδίκης ἐν Ἀθήναις. — Ἀλλ' ἐντὸς ὀλίγων μηνῶν προεβιβάσθη εἰς Ἐφέτην ἐν Ναυπλίῳ, ὅθεν πάλιν μετὰ παρέλευσιν ἐνός ἔτους ἐστάλη ὡς Πρόεδρος εἰς τὸ ἐν Σύρῳ Πρωτοδικεῖον, διότι ἐθεωρήθη ἀναγκαῖα ἡ εἰς αὐτὸν ἀνάθεσις τῆς διευθύνσεως τοῦ δικαστηρίου ἐκείνου, ὅπως ἀποβῇ καὶ ἐν τῇ νήσῳ ἐκείνῃ κανονικωτέρα καὶ ταχυτέρα ἡ τῆς δικαιοσύνης ἀπονομή.

Μετὰ τὴν 3. Σεπτεμβρίου 1843 ἐκλήθη εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐν Ἀθήναις πρωτοδικείου, ὅθεν ἀπεχώρησε ἐν ἔτει 1845, ἀπολυθεὶς τῆς ὑπηρεσίας καὶ αὐτὸς ὡς ἐτερόχθων. Ἀλλὰ ταχέως ἔτυχεν ἱκανοποιήσεως διορισθεὶς ἀμέσως τακτικὸς Καθηγητῆς τοῦ Ρωμαϊκοῦ Δικαίου ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ὁθωνος, ἣν θέσιν διατηρεῖ ἀξιοπρεπῶς καὶ ἐπωφελῶς μέχρι σήμερον, δύο περίπου γενεάς διδάξας. Ἐν ἔτει 1847 ἐκλήθη πάλιν εἰς τὴν κυρίως δικαστικὴν ὑπηρεσίαν διορισθεὶς Ἀρειοπαγίτης, μετὰ ἐνδεκαετῇ δὲ ὑπηρεσίαν παρὰ τῷ ἀνωτάτῳ δικαστηρίῳ προβιβάσθεις εἰς Εἰσαγγελεῖα παρὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις Ἐφέταις ὑπηρέτησεν ἐν τῇ νέᾳ ταύτῃ θέσει μέχρι τοῦ 1860, ἔκτοτε δὲ παραιτηθεὶς ὀριστικῶς τῆς δικαστικῆς λειτουργίας διατελεῖ δικηγόρος ἐν Ἀθήναις.

Κατὰ τὸ 1840 ἐδημοσίευσε μετὰ φρασιν τοῦ ΜΔ'. Βιβλίου τῆς τοῦ Γίββωνος „Ἱστορίας τῆς παρακμῆς

ΠΕΤΡΟΣ ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ.

Ο Συγγραφεὺς καὶ Καθηγητῆς τοῦ Ρωμαϊκοῦ Δικαίου.